

#bodidirekten

@direktni: Adam, Aljoša, Andrej, Damir, Daniel, Erika, Franz, Gabriel, Giada, Ines, Jakob, Johanna, Julijan, Martin, Nicolò, Sanja, Svetlana, Veronica, Emil in Nicole

petek, 24. decembra 2021 | št. 14 | leto IV

mladi@primorski.eu

Radio Skalp, podkast, rojen iz strasti do radia

- kraška_ohcet: big D is back in tabor
- kraška_komedija: malo delaya
- simon: ribo sem ulovil
- peter: jaz pa tomaža
- tomaž: ne verjamem til!
- juda: za dva cekina sem se prodal državi
- joe_manchin: relatable
- poncij_bingeto: biggest rat in town
- toro_toro: za dva cekina ti pokažem zvezde
- signore_del_bosco: za dva grama ti pokažem Krogle
- massimo_pericolo: Sveti angel, varuh moj, skrij pakete za meno!
- fabrizio_c*rona: bel božič!
- bingeto: crona kot King

za žive jaslice mora imeti dojenček gree ... ne ne tega nočemo mi, redakcija @Direkta se temu upira; #noalladittaturasanitaria

Na voljo imamo veliko spletnih omrežij in jih lahko uporabljamo na različne načine. Lahko preberemo članek, si ogledamo videoposnetek ali pa fotografijo. Nekoč so predvsem poslušali radio, danes se je ta medij razvil v novo obliko poslušanja zanimivih vsebin: podkaste. Imamo podkaste, ki zajemajo raznorazne teme in vsak lahko poišče temo, ki jo ima najraje. Ravnokar se je pri nas razvil nov podkast: Radio Skalp. Novi zamejski podkast sta ustvarila Aki Cavarra in Thomas Renar. Informacije o tej novosti smo poiskali pri Akiju.

Kako je nastal ta podkast?
Rodil se je iz moje strasti do radia, rad ga poslušam in zelo rad bi delal v radijskem svetu. Alternativa radiju je podkast, ki se mi zdi bolj izvedljiv, a dobiti sem moral nekoga, s katerim bi lahko vodil podkast in bi se z njim predvsem razumel. Moral je imeti enako vizijo podkasta kot jaz in Thomas Renar je nedvomno najboljša oseba, s katero lahko sodelujem. V zadnjem letu sem se posvetil ustvarjanju tega projekta, treba je bilo urediti tehnični del: mikrofoni, mešalna miza, prostor ... Zaustavil me je tudi covid, ki je prinesel različne ukrepe, kar me je spravilo v težave pri raznih namerah. Prva oddaja je bila objavljena 27. novembra, konkretne priprave zanjo so trajale zadnje tri mesece in to je bil pravi začetek Radiu Skalp.

Podkast Radio Skalp uporablja domač jezik, slog je preprost in lahkoten. Vsaka epizoda je drugačna,

odvisno je pač od gosta, praviš pa, da najpomembnejše je, da se zabavate. Od kod ime Radio Skalp?
Ime je prišlo iz pesmi *Arrapaho* skupine Squallor. Pesem govori o posebnem plemenu Indijancev in med različnimi temami omenja, da sin indijanskega poglavarja zahteva radio skalp. Iz tega smo povzeli ime podkasta. Logotip je seveda povezan z imenom. Prijateljico oblikovalko Demetro Jarc sem prosil, če lahko izdela logotip, na katerem bo Indijanec z mikrofonom. Zanesel sem se nanjo in se ji seveda zahvaljujem.

Zaupaj nam kakšno zanimivost o intru?

Intro Radia Skalp vsebuje pesem *Air Crash The Authenticsov*, ki se jim tudi zahvaljujem. Prikazuje več ljudi, ki ponavljajo »Radio Skalp«, to so prijatelji, ki so mi naredili uslugo in nastopili v intru. Med različnimi glasovi je tudi glas mojega sodelavca Thomasa.

Aki je k povedanemu še dodal: »Nekaj denarja sem vložil v projekt, a mislim da to ni pomembno, ker čutim strast, ki me vodi pri ustvarjanju. Dobili smo tudi dober odziv zamejske publike, prva stvar pa je zabava.« Spoznali smo podkast Radia Skalp (@radioskalp), ki je do zdaj izdal dve epizodi in namerava izdati še kratek bonus posnetek na predvečer božiča.

Po hudih in na videz neskončnih časih vkleknjenosti in izolacije, ki smo jih doživljali še pred enim letom in v prvih mesecih letošnjega leta, smo nato spet zadihali svež zrak svobode. Letošnji božični čas obljublja namreč več realnosti, ki smo je bili vajeni pred izbruhom pandemije. Čeprav smo se izognili lanskim strogim ukrepom, ki so nam onemogočali preživljanje prazničnih dni v običajni sproščenosti in prostosti, pa bomo morali tudi letos ravnati previdno, ker izrednih razmer ni še konec in virus še naprej ogroža zdravje ljudi. Kljub nekaterim omejitvam, ki še vedno veljajo in preprečujejo širjenje bolezni, lahko vseeno trdimo, da je bilo lansko stanje slabše v primerjavi z letošnjim, saj bodo letošnji prazniki zaznamovani z višjo stopnjo svobode. Lahko se ponovno premikamo in družimo brez časovnih omejitev. Lani je situacija dopuščala v vseh smislih različno svobodo: premikanje je bilo omejeno, kakor tudi število ljudi, s katerimi smo se lahko družili, in tudi

čas, ki smo ga lahko preživeli zunaj svojih domov, je bil omejen. Restavracije, lokali in nasploh vsa središča za javno druženje so bila zaprta. Vse je bilo bolj omejeno, a hkrati veliko bolj intimno. V takih okoliščinah človek posveti več pozornosti tistemu, kar ima, in ne hrepeni več po tistem, česar nima, in nedvomno podeli več teže družini, domu in času, ki ga preživi s svojimi dragimi. Pogosto pa se lahko zgodi, da komaj doživimo kanček svobode in tistega, kar pojmujemo kot normalno življenje, že pozabimo na resnično pomembne stvari. Božič bomo preživeli v družinskem krogu, ampak bomo čas s svojimi dragimi ravno tako cenili? Ali bo ta spet postal nekaj, kar je samo po sebi umevno? Pandemično obdobje predstavlja za vse nas črna piko, ki nas bo spremljala po vsej verjetnosti za vedno. Poleg dejstva, ki je seveda v ospredju, da nas je to obdobje zaznamovalo predvsem negativno, je vredno opozoriti tudi na misel, ki je nekako zašla v ozadje, potem ko smo se deloma vrnili k običajnemu vsakdanu: to je ponovno ovrednotenje in ljubezen do vsega skromnejšega. Skromnost nam je velikokrat tuj pojem, ker smo

Božič, ki nekoliko bolj diši po svobodi

danes vsi bolj razvajeni in se težje zadovoljimo. Radi bežimo od tistega, kar nam je domače, ker imamo občutek, da je to nekaj statičnega, in iščemo veselje v začasnih in kratkoročnih stvareh, ne da bi se zavedali sreče, ki smo je deležni in ki se nahaja ravno pod našo streho. Res je, da bomo sčasoma vsi svobodnejši in bo prišel čas, ko bomo lahko spet živeli povsem brez omejitev. Ne smemo pa pozabiti na tisto, kar je zares pomembno, kar obarva naše dneve, nam nariše nasmeh in da zagon, da nadaljujemo v svojem in da se nikoli ne počutimo same. Družinske topline ne smemo več zanemarjati in obravnavati kot nekaj, kar je samo umevno.

